

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Machvmetis Saracenorum Principis, Eivsqve Svccessorum
Vitae, Ac Doctrina, Ipséque Alcoran**

Bibliander, Theodor

[Basel], [1543]

VD16 VD16 K 2583

Quod crucifixio sit Christi exaltatio & glorificatio. 13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98259)

deerit in iudicio: etiam secundum Alchoran (ut patet ex præmissis) erit & ipse de interfectis prophetis primus, & supremus, & ipsa ueritas, et demum uerbum uerax, per quod omnia iudicabuntur secundum allegatum locum Alchoran. Vnde recte ait euangelium: Deum patrem omne iudicium dedisse filio suo, quia & filius hominis est. Per formam enim humanam iudicat homines sibi similes filios dei esse, sicut ipse est, & ita erunt filij immortalis uitæ, & dissimiles, filios eterne mortis existere. Vnde patet secundum piā interpretationē Alchoran, hæc secreta non nisi sapientibus uoluisset reuelare. Ideo ait, illū nihil secretorum subtile re, & solis sapientibus facilem esse Alchoran, alijs autem difficilem. Non erant e-

Alcoran, solis sapientibus facilis.

nim rudes Arabes, quos ait Alchoran omnium incredulorum pessimos, aperte de secretis in illo principio informandi. Quod si Machumet ipsis simpliciter euangelium predicasset, & non dedisset propriam legem, accessissent ad legē Christianā, quā penē sexcentis annis refutarunt. Prædicauit igitur ipsis, quomodo essent Ismaelita, & ab Abraham ortum habuissent: quodq; tam Iudæi q̄ Christiani illū uirū ut prophetā laudarent, & eius fidem approbarent, per quam à deo maxima esset hic & in alio seculo affectus. & cum hoc facerent gentiles, qui sequendo Abraham eiectionis idolis, aliquam aut Moyse aut CHRISTI legem fouerent: à fortiori ipsi, qui ex Abraham nati essent, facere deberēt. Quodq; deus ipsum Mahumet in suū nuncium ad eos elegisset, & præciperet eis, Abraham fidem & legem acce-

Arabes.

Machumeti prædicatio qualis.

ptare, uiri scilicet optimi & fidelis, nec Iudæi, nec Christiani, quos antecessisset, qui eiectionis idolis, se ad uniuersorum creatorem conuertit, ipsumq; adorauit, eiq; obediuit, similiter & posterius eius Isaac, Iacob, & duodecim tribus Israël. Hoc modo persuasit multipliciter idolorum culturam abijci, quam prius ob euangelium nunquam abijcere curarūt, maxime quia euangelica perfectio eis grauis uisa est, & talis, quod eorum parentes eam acceptare timebant, edocti (ut & Alchoran continet) eos qui Christianitatem acceptant, & non seruant mandata, plus omnibus deū offendere, & grauissime in inferno cruciari. Quare Machumet ipsis secreta euangelij occultabat, credens quod sapientibus in futurū patefcere possent, sicut etiam sanctum euangelium multis mansit in principio obscurum & incongnitum, et successiue est magis & magis apertum, & nisi hoc expediuisset, CHRISTVS uulgo non fuisset parabolice locutus.

Abraham.

Euangelica perfectio grauior uisa Arabibus.

QVOD CRUCIFIXIO SIT CHRISTI

exaltatio & glorificatio. Cap. XIII.

Nunc aduertamus, ut mysterium eliciamus mortis CHRISTI: quomodo intelligendum sit, CHRISTVM non fuisse in cruce mortuū. Primo certum est ipsum concordare cum euangelio, quod CHRISTVS uiuat. Si igitur uiuit, & expectatur ut redeat in mundum, ad conuertendos omnes uiros legum, utique ex hoc constat, Christianos qui eius euangelium acceperunt, non accepturos aliud euangelium ab ipso, cum istud sit perfectum etiam secundum Alchoran. Alij igitur si libros sequuntur euangelij contrarios, aut discordantes, utiq; necesse erit illos proijcere, & euangelium amplecti. Non sunt igitur illi in uia recta, sed tunc primum erunt. Absurdum est igitur ualde, Arabes persequi euangelij obseruatores: ex eo capite, quia eorum Alchoran, secundum ipsorum intellectum non concordat. Faciunt enim contra Alchoran, in eo quod persequuntur credentes, & in ipsis euangelium, in Alchoran approbatum. Dicunt fortē: Christiani in eo non sunt Christiani, sed blasphemī, quod credunt CHRISTVM dei uerbum, per perfidissimos Iudæos in cruce suspensum. Respondent Christiani: Alchoran post mortem CHRISTI quali sexcentis annis compositus, approbat euangelium tempore mortis CHRISTI scriptum, & prophetas qui ante mor-

Euangelium ab Alcorano approbatum.

E 2 tem

tem CHRISTI prophetarunt, CHRISTVM tunc uenturum quando uenit, ita factum sicut fecit, ita moriturum sicut mortuus est. Et attendendum, quomodo Gabriel angelus Danieli reuelauit, post 62. hebdomadas CHRISTVM occidi debere, ut legitur Danielis 9. Cap. quemadmodum & factum fuit. Ille enim Gabriel angelus hæc reuelauit prophetæ, quem ponit Mahumet, sibi Alchoran intima se. Quomodo igitur hoc stabit, quod Gabriel iussu Dei mortem CHRISTI prophetæ prædixerit, & eidem lapso tempore illo prius per ipsum prædicto, dicat, ipsum non fuisse mortuum, deum & se mendaces faciens? Adhuc cōsidera, quomodo CHRISTVS ante mortem sic se in cruce moriturum suis discipulis prædixit. Ita concorditer dicunt historiæ illius temporis: & sic tenuerunt omnes tam Christiani, quam Iudæi & gentiles, ante Mahumet quasi sexcentis annis. Vnde debet argumentum sumi, quod si Alchoran hoc negat, utiq; euangelio est potius standum, cum nullam rationem assignet. Dicunt autem quidam compositor Alchoran uisum fuisse, hoc esse blasphemum, & de tanto propheta credi non debere, quasi non dicat ad eius honorem. Sed si hoc sic putauit, utiq; mysteria crucis CHRISTI ignorauit. Crucifixio enim CHRISTI, est ipsius CHRISTI exaltatio, & glorificatio, Christianorū iustificatio et uita, et omnium hominū resurrectio. Multi fuerunt reges & principes, qui Christianos deridebant & persequabant, eò quod crucifixum colorent, uti Egeas in Achaia Andream primum CHRISTI discipulum: cui apostolus respondebat, hanc derisionem euenire ob ignorantiam mysteriorum mortis CHRISTI in cruce, quæ per gentiles capi non poterant. Et Paulus apostolus, dum de cruce CHRISTI prædicaret, licet Iudæis esset scandalum, & sapientes mundi Græci hoc stulticiam reputarent; tamen nō tacuit, quousq; redemptionis mysteria Christianis aperiret. Certum est igitur, quod Alchoran illis Arabibus, si sine mysteriorum apertione CHRISTVM crucifixum aperte asseruisset, CHRISTVM in eorum mentibus non magnificasset. Voluit igitur secundum piam interpretationem, occultare ipsis uilem mortem, & quod adhuc uiueret & uenturus esset affirmare. Quoniam eius resurrectionem à morte, per potestatem quam habuit animam suam ponendi & iterum assumendi (ut in euangelio fatetur) non potuisset persuadere, nisi ipsum non solum hominem, sed & Deum ostendisset: quod unitati Dei, quam prædicabat, aduersari putabat. Nec conueniebat fidei suæ asserere, ipsum, iam à morte resurrexisse, ut statim diceretur. Ideo sic fortè locutus est. Dicit tamē hæc taliter, quod sapientes elicere possunt, euangelium uerissimum esse ut putabat.

QVOMODO DEVS ANIMAM CHRISTI AD

se reduxit, ipsum transmigrare fecit & assumpsit.

Cap. XIII.

Alchoran recitat, quod cum increduli fraudulenter cū CHRISTO agerent, scilicet studentes ipsum per mortem extinguere, delusi sunt. Quem creator taliter affatus est: Ego tuam ad me reducens animam, & exaltans, ab incredulis te liberaui. Post hoc alibi dicit, quomodo Deus ipsum CHRISTVM ad se transmigrare fecit. Iterum alibi dicit, CHRISTVM per Deum ad se assumptum. Hæc omnia ordinate Christiani sic esse affirmant. Nam euangelio teste, dum claret uoce magna in cruce ad patrem, ut quid eum dereliquisset, & subiungeret, quod in manus suas commendaret spiritum suum, quem sic clamando emisit, tunc hoc uerificatum est, quod deus animam eius ad se reduxit. Idem enim est anima & spiritus. Sed per resurrectionem, uerificata est transmigratio. Iuit enim per mortem ad uitam immortalem. Sic cum deus ad ipsum, qui solum habitat immortalitatem, transmigrare fecit; & hanc transmigrationē Christiani pascha nominant.